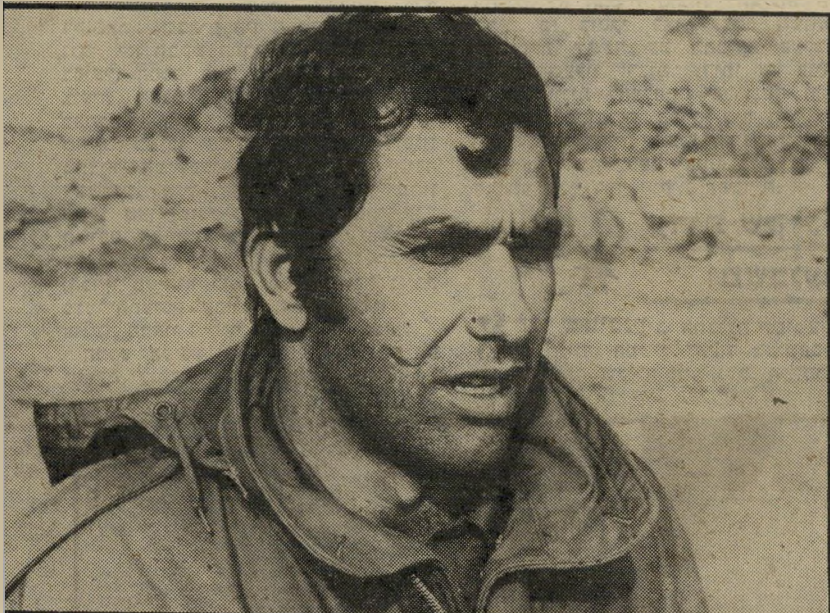

מת האלוף

יצא לים, השיט סירה על פי חושי הטיבעיים. הוא לא למד ולא ידע להסביר מה הוא עושה בים. על החוף היה כרמל אדם ידידותי, נתן עצות לכולם. אולם בים היה זאב בודד, אדם קשה, שהחליף הרבה אנשי-צוות בסירתו. זוהי הסיבה לכך שלא זכה שוב בתואר. אולם כולם ידעו שצפניה כרמל הוא האלוף.

לשחות. הבחורים בחוף עשו לו הנשמה מלאכותית. הוא הועבר לטיפול רפואי והצליחו להחיות אותו. מאז נקשר לים. בגיל בית-הספר היסודי ויתר לא פעם על הלימודים ונמשך לחוף-הים. בחוף בת"ס גילה את ספורט השיט ואהבתו העזה לים. "כושי" החסון, בעל הקול הצרוד, הפי תיע כשזכה בתואר אלוף-העולם. הוא

זאב בודד ספורט השיט דורש הרבה שעות אימון ומאבק בלב ים. צפניה כרמל היה אדם קשה בים והחליף הרבה אנשי צוות, אולם על החוף התגלה כידידותי ונזח.

כאות-הערכה להשיגו נתנה לו העיריה רישיון להפעיל מיסעדה בחוף, שהייתה ל- ביתם של השייטים בחוף. לעוסקים בספורט השיט לא נותר זמן לעבודה לשם פרנסה. הציוד יקר מאוד. המיסעדה בחוף איפשרה לכרמל להקדיש זמן לאימונים. המיסעדה לא שימשה לו רק כמקור פרי-נסה. במקום ישבו השייטים בקיץ ובחורף. "קשה להיות שייט", אומרים חבריו, "זהו ספורט שדורש התמסרות, מאמץ, הרבה שעות בלב ים, מאבק ממושך בגלים. ר- להיות לבד. הרבה שייטים, שהתחילו לע-סוק בספורט הזה, נשרו. למיסעדה של כרמל הגיעו השייטים כדי לשבת ביחד, לספר חוויות ולהקשיב ל-עצות. "כרמל הגיש לנו אוכל בצלחות גדולות, ולא קטנות. לא היה חשוב לו הרווח הכספי. העיקר היה שהאוכל יהיה טעים ושתהיה לנו הרגשה טובה ונעימה אצלו."

גם את אשתו, יהודית, הכיר בחוף הזה, שבו שמורה גם הסירה של בנו ששי בן ה-7. כרמל רצה לעשות ממנו יורש-אלוף.

שלפני שהכירו זה את זה, גרו יהודית וצפניה באותו השיכון. כמו כולם בבתי-ידעה יהודית שהבחור הזה הוא צפניה

בית מלא גביעים יותר מ-200 גביעים בביתו של צפניה כרמל מחישים את הישגיו המרשימים בספורט השיט. בגיל 32 נשא את יהודית לאישה ונולדו להם שני ילדים. לפני ארבע שנים פרש.

בית מלא גביעים

הלם היכה את יושבי חוף בתים. צפניה כרמל היה אלוף-העולם בשיט מיפרשיות מדגם 420. תואר שבו זכה יחד עם זוגתו לצוות, לידיה לנרוב ב-1969 בשוודיה. הייתה זו הפעם היחידה עד היום שבה זכתה ישראל באליפות עולמית כלשהי. ההישג בא כולו תודות לצפניה כרמל.

בגיל 9 הגיע צפניה לחוף בתים, יחד עם אחיו הבוגר ממנו, עזרא. עזרא יצא לים בסירה, וצפניה נסחף לים כשניסה

ברוח המתאימה לגלישה.

צפניה כרמל חיבר את התורן לגלשן הרוח, ויצא לים עם שמשון בן-דניאל ומשה קמר, כל אחד עם הגלשן שלו, במירווח של כ-50 מטר האחד מהשני. ה-רוח הייתה בעוצמה של כ-20 קשר (כינר-נית) ודמויותיהם המתרחקות נעלמו. אולם הגלשנים המיפרשים נראו היטב לבחור-רים. כולם שייטים בנפשם, שישבו בחיט-עדת האלופים השייכת לצפניה כרמל, על תוף בתים.

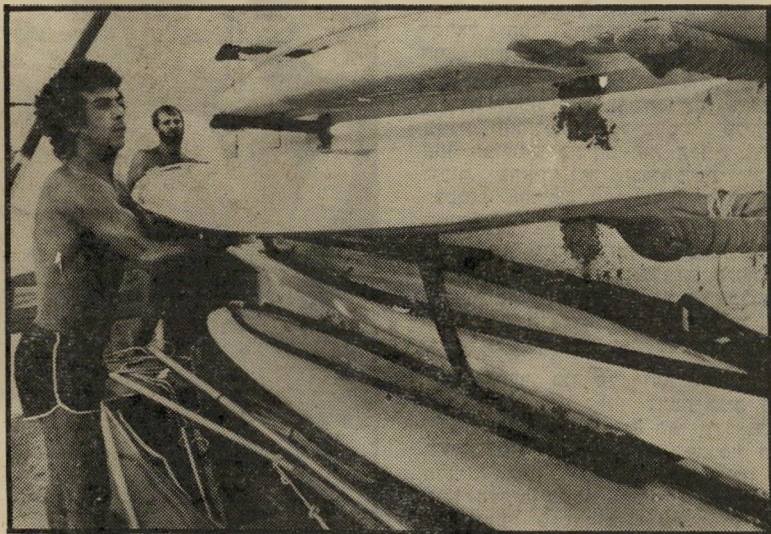
תוך כדי טיפול בסירות ובגלשנים ה-אחים במועדונו שבחוף הסתכל אלי אבי-נועם לעבר הים, כדי לחזות בשלושת ה-גולשים שהתחרו ביניהם. אז הבחין בגלשן של צפניה כרמל, המתקרב בחזרה לחוף, כשאין עליו איש.

אלי אבינועם: "גלשן הפוך, בעלת מיפרש השוכב על פני המים - זהו מראה רגיל. אין שייט שאינו נופל מן הגלשן, ויש סתם מתיישים על הגלשן ומש-כיבים את המיפרש על פני המים, כדי לנוח. לכן זה לא מעורר תשומת-לב."

בעזרת חושים

טבעיים

הגלשן הריק, שהתקרב לחוף עיר-ר מיד דאגה. אלי אבינועם זינק לים בסירת-ההצלה של המועדון. במרחק של 200 מטר מהחוף הבחין בשימשון ה-מרים ידיים והמאותת לעזרה. שימשון ואלי הצליחו להעלות את כרמל לסירת-ההצלה, ובדרך לחוף ניסו להנשים את כרמל, אולם ללא הצלחה. כרמל היה ללא-נשימה, ללא-דופק, כשקצף סביב שפתיו. בבית-החולים קבעו שצפניה כרמל מת.

הגלשן חזר לבדו

אלי אבינועם, ממועדון השייט בחוף בתים, הוא הבחין בגלשן החוזר לחוף ללא בעליו. הוא יצא מיד עם סירת ההצלה ומצא את צפניה כרמל, ניסה להנשיתו ללא הצלחה.